

УДК 339.7.009.6.001

Петько С.М.

аспірант кафедри міжнародної економіки та менеджменту
Київського національного університету імені Вадима Гетьмана

ТЕОРІЯ ПОСЕРЕДНИЦТВА НА СВІТОВОМУ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ

У статті доводиться, що світовий ринок фінансових послуг у наш час займає провідне місце у структурі світового фінансового ринку. Розглядається теорія посередництва на ринку фінансових послуг. Автор проводить порівняльну характеристику функцій ринку фінансових послуг та функцій фінансового ринку, описує діяльність фінансових посередників на ринку фінансових послуг, розглядає сутність поняття «фінансове посередництво». Виокремлено основні фінансові послуги, які надаються небанківськими фінансовими посередниками на світовому ринку послуг.

Ключові слова: світовий ринок фінансових послуг, послуги, фінансовий ринок, фінансові посередники.

Петько С.М. ТЕОРИЯ ПОСРЕДНИЧЕСТВА НА МИРОВОМ РЫНКЕ ФИНАНСОВЫХ УСЛУГ

В статье рассматривается мировой рынок финансовых услуг, занимающий ведущее место в структуре современного мирового финансового рынка. Описывается посредничество на мировом рынке финансовых услуг. Автор проводит сравнительную характеристику функций рынка финансовых услуг и функций финансового рынка, описывает деятельность финансовых посредников на рынке финансовых услуг, рассматривает сущность понятия «финансовое посредничество». Выделены основные финансовые услуги, которые предоставляются небанковскими финансовыми посредниками на мировом рынке услуг.

Ключевые слова: мировой рынок финансовых услуг, финансовый рынок, услуги, финансовые посредники.

Pet'ko S.M. THE FINANCIAL INTERMEDIATION THEORY ON THE WORLD FINANCIAL SERVICES MARKET

This article is devoted to consideration theory of the financial intermediation on the world financial services market. The actuality of this article consists that the world financial services market occupies the leading role in the structure of the world financial services market. The article includes the analysis of the theoretic – scientist's opinions, scientific analysts and practices on nature, content and financial services prospects and their role in economic society development.

Keywords: international financial market, the world financial services market, financial services, financial intermediaries.

Актуальність статті полягає в тому, що сучасний світовий ринок фінансових послуг займає провідне місце у структурі світового фінансового ринку. Значимо, що поняття «світовий ринок фінансових послуг» (СРФП) має широке тлумачення, тому що воно охоплює не тільки фінансові взаємовідносини, а й перерозподіл великої кількості власності фінансових ресурсів. Розглядаючи аспект теоретичного аналізу СРФП, можна сказати, що ситуація ускладнюється тим, що у визначенні світового ринку фінансових послуг (який ми будемо розглядати як багатовекторну систему) деякі науковці «ринку фінансових послуг» заміняють на поняття «фінансовий ринок».

Відповідно до наукових позицій вітчизняних та зарубіжних економістів (О.А. Брегеда, І.Г. Дороніна, Г.Г. Коробова, Г.А. Тосунян, В.І. Міщенко, А.В. Шаповалов, В.М. Шелудько, Г.В. Юрчук, Р.А. Brealy, S.C. Myers, R.W. Goldsmith, R. Levine [1; 4; 13; 22; 24; 26; 28]), ринок фінансових послуг є одним із сегментів фінансового ринку.

Є.А. Бобров стверджує, що останнім часом стрімко набув розвитку СРФП, який у деякій мірі є функціональною підсистемою світового фінансового ринку, що охоплює ринки інвестиційних, страхових, консультаційних та банківських послуг [2].

Інші вчені-економісти ототожнюють поняття «ринку фінансових послуг» та «фінансовий ринок», узагальнюючи розуміння визначення «фінансовий ринок» (ринку фінансових послуг). Тобто це «загальна назва ринків, на яких проявляється попит та пропозиція на фінансові активи різного виду, а фінансові послуги – це загальна кількість усіх фінансових активів держави, яка являє собою сферу реалізації фінансових активів та фінансових відносин між їх покупцями та продавцями» [23, с. 95; 19]. У свою чергу, англієць R.A. Brealy, S.C. Myers використовують термін «фінансовий ринок» стосовно будь яких джерел фінансування [4, с. 5].

Відповідно до підходу Ю. Коваленка, А. Румянцева, ринок фінансових послуг розглядається як сфера економічних відносин, яка притаманна ринковій економіці і саме в якій проводяться розподіл, перерозподіл та купівля-продаж фінансових активів держави між сферами економіки (матеріальна та нематеріальна) [21].

Проте, незважаючи на теоретичні дослідження різних аспектів СРФП, даний вектор потребує комплексного дослідження. Тому мета статті полягає у визначенні сутності та діяльності фінансових посередників на світовому ринку фінансових послуг.

Виклад основного матеріалу. Зазначимо, що велику роль у розвитку та функціонуванні СРФП відіграють його учасники [3; 5; 17]. До учасників ринку фінансових послуг відносяться: 1) юридичні особи (страхові, лізингові установи, інвестиційні та пенсійні фонди, банки та небанківські фінансові посередники, депозитарії, біржі та інші фінансові організації); 2) фізичні особи (підприємці, які мають право надавати фінансові послуги); 3) споживачі (клієнти фінансових установ, які утворюють інфраструктуру фінансового ринку).

З функціональної точки зору СРФП має деякі відмінності зі світовим фінансовим ринком. Тому ми виокремили СРФП зі структури світового фінансового ринку та охарактеризували головні функції обох ринків, що представлено на рисунку 1.

Вітчизняні та зарубіжні науковці висувають різні концептуальні визначення *фінансового посередництва*. Найбільш поширеним є визначення *фінансового посередництва як професійної діяльності банківських та небанківських фінансових установ, мета яких полягає у задоволенні економічних потреб їхніх клієнтів завдяки наданню широкого спектру фінансових послуг, а також отримання прибутку від даного виду діяльності* [12; 18; 25; 26; 27; 28; 29]. Графічно ми відобразили фінансових посередників на РФП на рисунку 2.



Рис. 1. Порівняльна характеристика функцій ринку фінансових послуг та функцій фінансового ринку

Джерело: самостійно побудовано автором

Повертаючись до розгляду фінансових посередників, деякі вітчизняні вчені пропонують їх розподіляти на банки та небанківські кредитно-фінансові інститути. Висувається й інший підхід, де виділяють у фінансово-кредитній систему банківську і пара банківську, які поділяють на поштово-ощадну систему та спеціалізовані кредитно-фінансові інститути [10, с. 40].

Науковий аналіз економічних розвідок зарубіжних та вітчизняних вчених [1; 14; 22; 25; 27; 29] доводить, що до фінансових послуг можна віднести майже усі види угод та операцій, які проводяться фінансовими організаціями.

О.М. Войтенко підкреслює, що фінансові операції та фінансові послуги мають низку схожих рис, а саме – виконання дій з фінансовими активами з метою отримання прибутку, а також присутність двох сторін у здійсненні даного виду угоди. На відміну від фінансової операції, фінансова послуга в усіх розуміннях даного поняття ширше, тому що виступає комплексом потрібних фінансових операцій, має ознаки товару і як результат – ринкову вартість [6].

Завдяки невідчутності та невидимості послуг, торгівлю ними можна назвати невидимим імпортом та експортом. Дуже часто надання послуг об'єднано з їхнім експортом у межах одного контракту, що потребує в загальному порядку зустрічі покупця та продавця послуг.

На підставі викладеного можна констатувати, що СРФП є функціональною підсистемою СФР. До того ж, необхідно зазначити, що головне функціональне призначення ринку

фінансових послуг полягає в тому, що завдяки інструментів ринку фінансових послуг відбувається динамічна трансформація фінансових ресурсів зі стану потенційного використання в продуктивний оборот, тобто перехід зі стану очікування до стану руху.

Принагідно зазначимо, що, досліджуючи відмінності між банками та небанківськими фінансовими інститутами, деякі науковці виокремлюють різницю у функціонуванні цих інститутів [15, с. 35; 20].

Наприклад, М. Савлук [20, с. 470] виділяє такі особливості посередницької діяльності небанківських фінансових посередників порівняно з банками: 1) посередницька діяльність є вузько спеціалізованою, яка здійснюється за такими критеріями: за додатковими послугами, що надаються фінансовими посередниками своїм кредиторам; за характером залучення вільних грошових коштів кредиторів; 2) посередницька діяльність не переплітається з операціями, які визнані як базові; 3) посередницька діяльність не торкається процесу створення депозитів і не впливає на динаміку пропозиції грошей.

У свою чергу, С. Мочерний, Л. Тришак у своїх працях виокремлюють такі відмінності між банківськими та небанківськими фінансовими установами: 1) банківські установи виступають головною ланкою позичкового капіталу (тільки банки спираються на комплектність та універсальність у своїй сфері); 2) небанківські фінансові інститути характеризуються тим, що здійснюють обмежену кількість операцій і ведуть свою діяльність лише в окремих сферах ринку позичкового капіталу; 3) небанківські фінансові інститути виконують спеціальні операції, які не можуть здійснювати банківські установи [15, с. 35].

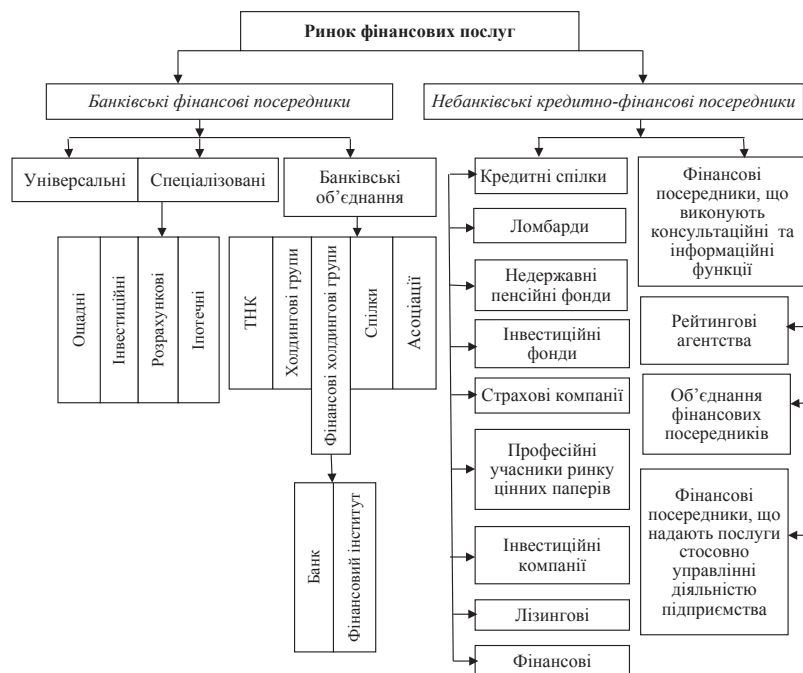


Рис. 2. Фінансові посередники на РФП

Джерело: [8, с. 34]

Зазначимо, що між банківськими та небанківськими фінансовими інститутами існують і спільні риси. Тому ми цілком згодні з припущенням В.В. Корнеєва, що головна риса, яка їх об'єднує, – це здійснення перерозподілу вільних фінансових ресурсів від тих суб'єктів, які мають їх надлишок, до тих суб'єктів, які їх потребують [11, с. 80].

Отже, переглянуті особливості банківських та небанківських фінансових інститутів на ринку фінансових послуг дають змогу стверджувати, що банківські установи здійснюють більшість фінансових послуг, але наголосимо, що крім банків функціонують та розвиваються ще й небанківські фінансові інститути.

З огляду на викладене, можна виокремити основні фінансові послуги, які надаються банківськими та небанківськими кредитно-фінансовими інститутами на світовому ринку фінансових послуг (табл. 1).

Проте, зважаючи на дискусійність та різноплановість підходів в економічній науковій літературі, РФП визначається як відносини, що утворюються між суб'єктами економічної системи з приводу надання фінансових послуг. Механізм функціонування РФП полягає в тому, що він визначає та виявляє структуру та обсяг попиту на деякі фінансові послуги, а також їх задоволення у межах усіх категорій.

Таким чином, у результаті опрацювання класифікації банківських послуг за традиційністю їх операцій, запропонованою вітчизняними економістами Л.Г. Горбач та О.Б. Кауном [7, с. 140], ми розширили класифікацію банківських послуг за характером надання, за традиційністю банківських операцій, за об'єктом банківських операцій і пропонуємо використовувати класифікацію банківських послуг, представлену на рисунку 3.

Разом з тим не слід скидати з рахунків той факт, що з об'єктивної точки зору інтерес фінансового посередника полягає у залученні якомога більшої кількості грошових коштів та найприбутковішим їх розміщенням, тоді як «інтерес споживача фінансової послуги міститися в отриманні фінансових ресурсів, щоб у майбутньому мати додатковий відсоток від прибутку» [7, с. 27].



Рис. 3. Класифікація банківських послуг

Останню тезу влучно пояснюють споживачам англійські економісти Р. Брейли та С. Майерс на прикладі інвестиції 1000 доларів на 20 років до банківської установи. Автори звертають увагу на номінальну прибутковість (визначена величина), у той час коли реальна прибутковість є тільки очікуваною оцінкою. Фактичне значення реальної прибутковості неможливо розрахувати до кінця року, доки не стане відома фактична інфляція за рік [4, с. 43-44].

У першу чергу це результат економічної історії держави, яка відображає національні традиції ведення бізнесу та фінансової культури. На нашу думку, тут і міститься вся суть даного ринку. В економічній площині ринок фінансових послуг – це економічні відносини, що виникають між фінансовими посередниками та іншими економічними агентами з приводу розподілу фінансових ресурсів, купівлі-продажу тимчасово вільних грошових коштів і цінних паперів. А з організаційного погляду, РФП – «це сукупність фінансових інститутів, що обумовлюють перетікання коштів від власників фінансових ресурсів до їх користувачів під контролем державних органів управління» [7, с. 380].

Разом з тим, якщо аналізувати структуру РФП, то зазначимо, що РФП розглядається за інституційними та сегментаційними ознаками (рис. 4).

Таблиця 1

Фінансові послуги, які надаються небанківськими фінансовими посередниками на світовому ринку послуг

№	Небанківські фінансові посередники	Фінансові послуги, що надаються небанківськими фінансовими посередниками
1.	Факторингові компанії	Послуги кредитування, через здійснення купівлі у інших компаній прав на вимогу боргу
2.	Лізингові компанії	Послуги кредитування, через надання лізингодавцем у виключне користування на певний строк і за окремих умов майна лізингодержувачу
3.	Страхові компанії	а) послуги майнового страхування; б) послуги особистого страхування; в) послуги страхування відповідальності.
4.	Ломбарди	Послуги кредитування, переважно фізичних осіб
5.	Недержавні пенсійні фонди	Переважно послуги накопичувального характеру
6.	Фінансові компанії	а) послуги видачі гарантій та порук, здійснення валютних операцій, переказів тощо; б) послуги кредитування; в) послуги залучення коштів із зобов'язанням їх повернення.
7.	Кредитні спілки	а) послуги залучення вкладів членів спілки; б) послуги взаємного кредитування.
8.	ІСІ	Послуги із залучення грошових коштів інвесторів з метою їх вкладення у цінні папери, нерухомість.
9.	Довірчі товариства	а) агентські послуги, майнові послуги; б) представницькі послуги та послуги збереження.

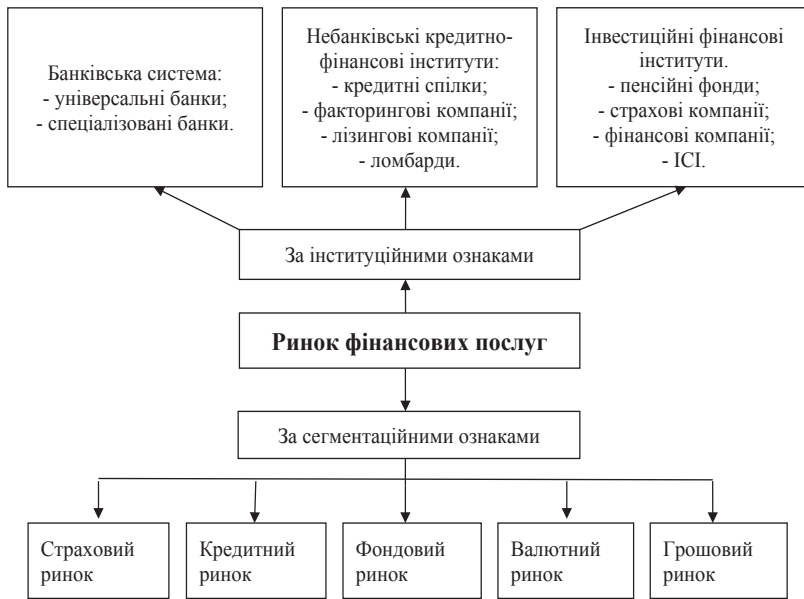


Рис. 4. Загальна структура ринку фінансових послуг

Джерело: [16, с. 30]

Таке припущення можна дозволити з кількох причин: інституційна структура РФП складається з банківської системи, небанківсько-кредитних інститутів та інвестиційних фінансових інститутів, а сегментаційна – зі страхового, кредитного, фондового (ринок цінних паперів), валютного та грошового ринків.

Висновки. Таким чином, результати нашого дослідження дозволили стверджувати, що світовий ринок фінансових послуг є одним із сегментів світового фінансового ринку і виступає функціональною підсистемою світового фінансового ринку, який охоплює ринки інвестиційних, страхових, консультаційних та банківських послуг. Вчені-економісти наголошують, що ринок фінансових послуг являє собою сферу економічних відносин, яка притаманна ринковій економіці.

Виходячи з цього, одну із важливих ролей у розвитку та функціонуванні світового ринку фінансових послуг відіграють його учасники (юридичні, фізичні особи та споживачі даного виду послуг).

Що стосується фінансового посередництва, то це професійна діяльність банківських та небанківських фінансових установ, мета яких полягає у задоволенні економічних потреб їхніх клієнтів завдяки наданню широкого спектру фінансових послуг, а також отримання прибутку від даного виду діяльності. Разом з тим при аналізі фінансових посередників деякі вітчизняні вчені пропонують їх ділити на банки та небанківські кредитно-фінансові інститути. Крім того, зацікавленість фінансового посередника полягає у залученні якомога більшої кількості грошових коштів та розміщенні їх таким чином, щоб вони були найприбутковішими. У свою чергу зацікавленість споживача фінансової послуги полягає в отриманні фінансових ресурсів з метою в майбутньому мати додатковий відсоток від прибутку.

За таких умов зазначимо, що між банківськими та небанківськими фінансовими інститутами існують спільні риси, головна – це здійснення перерозподілу вільних фінансових ресурсів від тих суб'єктів, які мають їх надлишок, до тих суб'єктів, які дуже їх потребують.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Банковское дело / [под ред. Коробовой Г.Г.] – М. : Экономистъ, 2005. – 751 с.
2. Бобров Є.А. Роль та місце ринку фінансових послуг у структурі фінансового ринку / Є.А. Бобров // Фінанси України. – 2007. – № 4. – С. 88-94.
3. Брегеда О. Послуги як продукт банківської діяльності // Банківська справа. – 2003. – № 6. – С. 73.
4. Брейли Р., Майерс С. Принципы корпоративных финансов / Р. Брейли, С. Майерс [пер. на рус. яз.]. – 2-е изд. – М. : ЗАО Олимп-Бизнес, 2008. – 1008 с.
5. Василик О.Д. Теорія фінансів : підручник / О.Д. Василик. – К. : НІОС, 2000. – 410 с.
6. Войтенко О.М. Трансформація світового ринку фінансових послуг в умовах глобальної нестабільності: дис. ... канд. екон. наук : 08.00.02 / О.М. Войтенко ; Терноп. нац. екон. ун-т. – Тернопіль, 2012. – 201 с.
7. Горбач Л.М. Ринок фінансових послуг : навч. пос. / Л.М. Горбач, О.Б. Каун. – К. : Кондор, 2006. – 436 с.
8. Дмитрієва О.А. Сфера фінансових послуг в економіці України: організаційні засади державного регулювання: дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03 / О.А. Дмитрієва ; Інститут законодавства Верховної Ради України. – Київ, 2008. – 201 с.
9. Доронина І.Г. Мировой финансовый рынок – на пороге XXI века / И.Г. Доронина // Финансы и кредит. – 2000. – № 5. – С. 52-60.
10. Каракулова І.С. Небанківські фінансові інститути на ринку фінансових послуг України : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08 / І.С. Каракулова ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – Київ, 2008. – 234 с.
11. Корнєєв В.В. Модифікація форм фінансового посередництва в Україні / В.В. Корнєєв // Фінанси України. – 2008. – № 1. – С. 77-85.
12. Міллер Р.Л. Современные деньги и банковское дело : учеб. для вузов / Р.Л. Миллер, Д.Д. Ван-Хуз ; пер. с англ. – М. : ИНФРА-М, 2000. – 856 с.
13. Міщенко В.І. Електронний бізнес на ринку фінансових послуг : практич. посіб. / В.І. Міщенко, А.В. Шаповалов, Г.В. Юрчук. – К. : Знання, КОО, 2003. – 278 с. – (Вища освіта XXI століття).
14. Міщенко В. Банківські операції : підручник / [Міщенко В., Слав'янська Н., Корнєєва О. та ін.]; за ред. В. Міщенка, Н. Слав'янської. – К. : Знання, 2006. – 727 с.
15. Мочерний С.В. Банківська система України / С.В. Мочерний, Л.С. Тришак. – Львів : Тріада плюс, 2004. – 304 с.
16. Пластун В.Л. Ринок фінансових послуг : навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисципліни / укл. В.Л. Пластун. – Суми : УАБС НБУ, 2007. – 166 с.
17. Про фінансово правове та державне регулювання ринків фінансових послуг / Закон України № 2664 – III від 12.07.2001 р. // Верховна Рада України : офіційне видання – К. : Урядовий кур'єр, 2001. – № 154.
18. Ранверсе Ф. Рыночное посредничество и финансирование предприятий через рынок акций / Ф. Ранверсе // Проблемы прогнозирования. – 2003. – № 5. – С. 115-126.
19. Ринок фінансових послуг : навч. посіб. / М.А. Коваленко, Л.М. Радванська, Н.В. Лобанова, Г.М. Швороб. – Херсон : Олді-плюс, 2005. – 572 с.
20. Савлук М.І. Гроші та кредит : підруч. / [Савлук М.І., Мороз А.М., Лазепко І.І. та ін.]; за ред. Савлука М.І. – 4-те вид., перероб. і доп. – К. : КНЕУ, 2006. – 744 с.
21. Світовий ринок послуг : навчальний посібник / А.П. Румянцев, Ю.В. Коваленко. – К. : ЦНП, 2006 – 456 с.
22. Тосунян Г.А. Банковское право Российской Федерации. Общая часть / Г.А. Тосунян, Викулин А.Ю., Экмалян А.М. ; под ред. академика Б.Н. Топорнина. –М. : Юристъ, 2002 – 448 с.
23. Хомаківська В.П. Ринок фінансових послуг : навч. посіб. / В.П. Хомаківська, О.Д. Данилов. – Ірпінь : Академія ДПС України, 2001. – 501 с. – С. 92.
24. Шелудько В.М. Фінансовий ринок : підручник / В.М. Шелудько. – К. : Знання, 2008. – 535 с.

26. Calomiris Charles W. Financing the American Corporation: the Changing Menu of Financial Relationships / Charles W. Calomiris, Carlos D. Ramirez. – Cambridge : National Bureau of Economic Research, 1996. – 63 p.
27. Goldsmith R.W. Financial Intermediaries in the American Economy, since 1900 / R.W. Goldsmith. – Princeton : Princeton University Press, 1958. – 451 p.
28. Gurley J. Money in the Theory of Finance / J. Gurley, E. Shaw. – The Brookings Institution, Wash., 1960. – 371 p.
29. Levine R. Financial Intermediation and Growth: Causality and Causes / R. Levine, N. Loayza, T. Beck // Journal Monetary Economics. – 2000. – No. 1(46). – P. 31-77.
30. Walter I. High Finance in the Euro-Zone / Walter I., Roy C. Smith. – Prentice Hall, 2000. – 256 p.

УДК 339.5

Чень Цзюнь
*аспірант кафедри міжнародних фінансів
Інституту міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

ЗМІНИ У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ПОЛІТИЦІ КНР НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

У статті розглядаються проблеми розвитку зовнішньоекономічної політики КНР на сучасному етапі. Досліджуються основні аспекти зовнішньоекономічної доктрини Китаю. Особлива увага присвячена концепції створення економічного поясу «Шовкового шляху».

Ключові слова: зовнішньоекономічна політика, реформа, імпорт, експорт, прямі іноземні інвестиції, «Шовковий шлях».

Чень Цзюнь. ИЗМЕНЕНИЯ ВО ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКОЙ ПОЛИТИКЕ КНР НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ

В статье рассматриваются проблемы развития внешнеэкономической политики КНР на современном этапе. Исследуются основные аспекты внешнеэкономической доктрины Китая. Особое внимание уделено концепции создания экономического пояса «Шелкового пути».

Ключевые слова: внешнеэкономическая политика, реформа, импорт, экспорт, прямые иностранные инвестиции, «Шелковый путь».

Chen Jun. CHANGES IN FOREIGN POLICY OF CHINA

This article discusses the development of foreign policy of China at the present stage. We study the basic aspects of foreign doctrines of China. Particular attention is paid to the concept of creating economic zones «Silk Road».

Keywords: foreign policy, reform, imports, exports, foreign direct investment, «Silk Road».

Постановка проблеми. Економічна модель, яка використовувалася в Китаї з початку нинішнього століття, базувалася на перерозподілі засобів від споживача до виробника за рахунок низьких облікових ставок, на забороні зростання зарплат з метою забезпечення низького рівня виробничих витрат, високому рівні заощаджень населення (близько 1/3 ВВП) і великих державних капіталовкладеннях, залученні масштабних прямих іноземних інвестицій (ПІІ) і державному регулюванні валютного курсу.

Зовнішньоекономічна діяльність у рамках цієї моделі, була направлена на отримання валютних ресурсів для технічного переозброєння промисловості. Доходи від експорту, не дивлячись на всю масштабність поставок закордон (у 2011 р. Китай став провідним світовим експортером, випередивши США – 10,4% світового експорту), компенсувалися не менш масштабними витратами на імпорт (у тому ж 2011 р. Китай за вартісним обсягом імпорту вийшов на друге місце після США – 9,5% світового імпорту). Причому, готова продукція займала найбільшу частку експорту (95%). Використовування вказаної економічної моделі дозволило Китаю досягти вражаючих успіхів і стати другою економікою світу. Але, у процесі «зльоту» Піднебесна накопичила і немало проблем: надмірні виробничі потужності, регіональні дисбаланси між «заможними східними і західними і центральними провінціями», між сільськими і міськими районами; майнове розшарування суспільства, масштабне погіршення екологічної обстановки. Їх вирішення зажадало від нового керівництва країни коректування економічного курсу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням зовнішньоекономічної політики Китаю у світі присвячені роботи визначних учених-економістів, зокрема, Ю.М. Галеновича, Т.Л. Деча, А.Ч. Мокрецького та ін. Серед зарубіжних авторів, які вивчали дану тему, варто відзначити: Дин Жуджунь, Пей Ван, та Ван Гепін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми Розгляд особливостей сучасного етапу трансформації зовнішньоекономічної політики КНР є актуальним та важливим.

Формулювання цілей статті. Визначення особливостей змін у зовнішньоекономічній політиці Китаю на сучасному етапі.

Виклад основного матеріалу. На XVIII з'їзді Комуністичної партії Китаю, що пройшов у листопаді 2012 р., отримала своє офіційне закріплення нова економічна політика, метою якої є формування в Китаї економічної моделі, схожої з моделями в розвинутих країнах світу [1]. Шляхами вирішення цієї задачі визначені наступні заходи:

- зміна чинників зростання: ставка на випереджаюче зростання внутрішнього попиту при збереженні важливості експорту, але вже не як основного двигуна економічного розвитку країни;
- акцентування на інноваційних чинниках зростання і проголошення як однієї з пріоритетних цілей – створення у Китаї інноваційної економіки;
- стимулювання експорту високотехнологічної продукції;
- облік «екологічної ціни» економічного зростання при визначенні механізмів здійснення економічної політики;